

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ฟอที่แสนหวานได้มาเพื่อนำลูกออกจากโลกที่ขมขื่นนี้และทำให้ลูกหวานขึ้น
ดังนั้นจงกลับมามีความสุขมาก ๆ

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงไม่ชอบโลกเก่านี้

คำตอบ: เพราะโลกนี้ได้กลายเป็นถิ่นบึงของนรก ทุกคนในโลกนี้มีความขมขื่น ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์คือ ผู้ที่ขมขื่น
พวกเขาทุกคนกำลังกระเสือกกระสนอยู่ในแม่น้ำยาพิษ เหตุนี้เองลูกๆ จึงไม่ชอบโลกเก่านี้

คำถาม: ผู้คนทำความผิดสองประการจากคำถามข้อหนึ่งที่พวกเขาถาม อะไรคือคำถามข้อนั้น และความผิดพลาดเหล่านั้นคืออะไร

คำตอบ: ผู้คนถามว่า จิตใจของผ่นจะกลับมาสงบได้อย่างไร นี่คือ ความผิดประการแรก
เพราะจนกว่าดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกายของเขา ดวงวิญญาณจะได้รับความสงบอย่างไร
ความผิดประการที่สองที่พวกเขาทำคือ เมื่อพวกเขาพูดว่าพระเจ้ามีหลายรูปแบบ และอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน
หากพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้ว ใครที่ต้องการความสงบ และใครจะให้ความสงบได้เล่า

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่า บาบ่าได้มาจากดินแดนแห่งความสงบ และกำลังถามลูกๆ ว่า ลูกกำลังคิดอะไร ลูกรู้ว่าฟอได้มาจากบ้านที่แสนหวาน
ดินแดนแห่งความสงบ เพื่อพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ฟอถามว่า เวลาใดลูกกำลังจดจำบ้านที่แสนหวานของลูกหรือกำลังจดจำสิ่งอื่นๆ
โลกนี้ไม่ได้หวานชื่น แต่จริงๆ แล้วมันเป็นโลกที่ขมขื่นอย่างยิ่ง สิ่งที่ขมขื่นจะสร้างความทุกข์ ลูกๆ รู้ว่า
เวลาใดเรากำลังจะไปสู่บ้านที่แสนหวานของเรา ฟอที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเราอ่อนหวานอย่างยิ่ง ฟอคนอื่นๆ นั้น ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในเวลานี้มีความขมขื่น
ไม่บริสุทธิ์ และสกปรกอย่างมาก ผู้เดียวคือ ฟอที่ไม่มีชีวิตจำกัดของทุกคน เวลาใดลูกต้องทำตามคำสั่งของใคร ฟอที่ไม่มีชีวิตจำกัดพูดว่า ลูกๆ
เวลาใดจงจดจำดินแดนแห่งความสงบของลูก และพร้อมกันนั้น ให้จดจำดินแดนแห่งความสุขของลูกด้วย จงลืมดินแดนแห่งความทุกข์นี้
โลกนี้ได้รับชื่อที่โหดร้ายมาก นั่นคือ ถิ่นบึงของนรก นรกที่มีแม่น้ำยาพิษไหลนอง ฟออธิบายว่าทั้งโลกนี้คือ แม่น้ำยาพิษ
ทุกคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ในเวลานี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงมีความไม่ชอบ นี่เป็นโลกที่สกปรกอย่างยิ่ง ดังนั้นลูกควรวางเฉยต่อโลกนี้
ซานยาสซีเช่นกันวางเฉยต่อครอบครัว พวกเขาคิดว่าผู้หญิงเป็นงูพิษ และการอยู่ในบ้านก็ยังเป็นเหมือนการอยู่ในนรกและน้ำอัดอัด
เมื่อกล่าวเช่นนั้น พวกเขาจึงทิ้งบ้านไป ในความเป็นจริงทั้งสองคือ ประตุนรก พวกเขาไม่ชอบอยู่ในครอบครัว ดังนั้นพวกเขาจึงไปอยู่ป่า
ลูกอยู่ในครอบครัวของตนเอง ลูกไม่ได้ทิ้งครอบครัว ลูกเข้าใจสิ่งนี้ด้วยความรู้ ฟออธิบายแก่ลูกๆ ว่า นี่คือ แม่น้ำของยาพิษ
ทุกคนเฝ้าแต่อยู่อย่างคดโกง เวลาใดบาบ่าจะพาลูกๆ ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ จากที่นั่น ท่านจะส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งมหาสมุทรน้ำนม
ท่านทำให้ลูกวางเฉยต่อทั้งโลกนี้ เพราะไม่มีความสงบเลยในโลกนี้ มนุษย์เฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความสงบ ซานยาสซี ฯลฯ
ใครก็ตามที่มาร้องขอความสงบของจิตใจหรือพูดว่าพวกเขาต้องการไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น จงดูที่คำถามของพวกเขา!
จิตใจไม่สามารถได้รับความสงบได้จนกว่าดวงวิญญาณจะแยกห่างจากร่างกาย ประการแรก พวกเขาพูดว่า
พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันหรือเราทั้งหมดคือ รูปแบบของพระเจ้า ในกรณีเช่นนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงมีคำถามเหล่านั้นเล่า
เหตุใดพระเจ้าต้องการความสงบเล่า ฟออธิบายว่า ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอลูก ลูกพูดว่า เราต้องการความสงบ ก่อนอื่นใด
จงบอกเราว่าท่านคือใคร ดวงวิญญาณได้หลงลืมศาสนาดั้งเดิมและสถานที่อยู่อาศัยของเขา ฟอพูดว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ
ลูกคือ ผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ลูกได้ลืมบ้านที่แสนหวาน และฟอที่แสนหวานของลูก
มีพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นแต่มีผู้ทำบัตินานนับไม่ถ้วน ผู้ทำบัตินี้คือ ผู้ทำบัตินี้ พวกเขาจะถูกเรียกว่าพระเจ้าได้อย่างไรเล่า
ผู้ทำบัตินี้บาปเพียงเพราะทางจิตและสวดภาวนาว่า โอ พระเจ้า! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีความสุข
เวลาใดลูกเข้าใจแล้วว่า ดั้งเดิมแล้ว เราเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นเราได้เข้าไปสู่ดินแดนแห่งความสุข
แล้วไปสู่อณาจักรของราวัน ลูกคือ ผู้ที่เล่นบทบาทรอบด้าน ก่อนอื่นใด ลูกเคยอยู่ในยุคทอง บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข
เวลานี้มันเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ และฟอก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน
ค่ายกบองของท่านคือ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านชำระลูกด้วยความรู้ ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้
เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหาท่าน สิ่งนี้พิสูจน์ได้ว่าไม่มีความรู้ที่แท้ เมื่อมหาสมุทรแห่งความรู้มาเท่านั้น ลูกๆ แม่น้ำแห่งความรู้จึงจะปรากฏขึ้นมา
แล้วจึงได้อาบน้ำแห่งความรู้ ฟอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อท่านมาและสร้างลูกๆ ขึ้นมาเท่านั้น
พวกเขาจึงจะได้รับความรู้ และการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีการเบียดเบียน บัตินี้เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับอาณาจักรราวัน นั่นคือ
ลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มิควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ผู้ที่บริสุทธิ์คือ ผู้ที่มิควรแก่การกราบไหว้บูชา
ในขณะที่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะเป็นผู้กราบไหว้บูชา ผู้คนโง่งนค่านับเบื่องหน้าซานยาสซีและถวายดอกไม้แก่เขา พวกเขาคิดว่า
ซานยาสซีเหล่านี้บริสุทธิ์ และตนเองไม่บริสุทธิ์ ฟอพูดว่า ไม่มีใครในโลกนี้บริสุทธิ์ นี่คือ แม่น้ำแห่งยาพิษ ดินแดนวิษณุคือ
มหาสมุทรน้ำนมที่ลูกปกครองอาณาจักร ฟอพูดว่า ลูกๆ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำบ้านที่แสนหวานของลูก
แน่นอนว่าลูกต้องมีการกระทำ ผู้ชายต้องดูแลธุรกิจ และผู้เป็นแม่ต้องดูแลครอบครัว ลูกลืม เหตุนี้เองเวลาอมฤตจึงดีมาก
จงนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงในเวลานั้น อมฤตเวลาคือ เวลาที่ดีที่สุด เพราะทั้งสองคนจะว่าง ในความเป็นจริงแล้ว
ลูกยังมีเวลาในตอนเย็นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บางคนเหนื่อยล้าในเวลานั้น อังชะ จงพักผ่อนและตื่นแต่เช้าตรู่ และจดจำระลึกถึงฟอ
ฟอของพวกเราดวงวิญญาณได้มา เพื่อพาพวกเรากลับไป เวลานั้นบทบาท 84ชาติเกิดได้จบสิ้นแล้ว ลูกควรคิดเช่นนั้นอยู่เรื่อยๆ
เวลาที่ดียิ่งที่สุดสำหรับลูกที่จะหารายได้คือ ในช่วงเวลาเช้าตรู่ รายได้ที่ถูกหาได้เวลานี้จะเป็นประโยชน์ต่อลูกในยุคทอง

เวลานี้ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ที่นั่นไม่มีความยากลำบากในเรื่องของการเงิน ไม่มีความวิตกกังวลใดที่นั่น
พ่อเดิมอาภรณ์ของลูกมากถึงขนาดที่ลูกไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับการหารายได้เลย
ที่นั่นมนุษย์มีความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับการหารายได้ บาบาปลดปล่อยลูกออกจากความวิตกกังวลถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นจึงตื่นแต่เช้าตรู่
และพูดกับตนเองเช่นนี้ เราดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด (พารามตาม) เราคือ ลูกๆ ของพ่อ เริ่มแรกเราเข้าไปสู่ยุคทอง
เราได้รับมรดกของเราจากพ่อ พ่อพูดว่า 5,000 ปีที่แล้ว เมื่อบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ลูกเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง เวลานั้นเป็นนรก ดินแดนของความทุกข์
พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสให้กับทุกคน ลูกควรเตือนกัน ยุคทองอยู่ในบาร์ตเท่านั้น
นั่นลูกเรียกว่าสวรรค์ การหลุดพ้นในชีวิต นรกลูกเรียกว่าเป็นปางพินชะของชีวิต อันดับแรกมีอาณาจักรสุริยวงศ์
ต่อมาเป็นอาณาจักรจันทรวงศ์ ราชวงศ์จักรบ พ่อค้า และศูทร เพราะมนุษย์มีสติปัญญาเช่นปีศาจจึงเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้แก่กัน
พ่อทางโลกทุกคนได้กลายเป็นคนรับใช้ของลูกตนเอง พวกเขายุ่งเกี่ยวกับกิเลส และสร้างลูกๆ ขึ้นมา พวกเขาดูแลลูกๆ และผลักลูกๆ ลงสู่नรก
เมื่อลูกๆ เริ่มกระเลาะกระซอนอยู่ในแม่น้ำยาพิษ พ่อของพวกเขาจึงอยู่อย่างมีความสุข พวกเขาจึงไร้เดียงสาเหลือเกิน
พ่อเหนือโลกผู้นี้ก็ยิ่งไร้เดียงสาเช่นกัน ท่านเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ พ่อทางโลกผลักลูกๆ ของตนเองตกลงไปในนรก
ในขณะที่ผู้เดียวนี้พาลูกไปสู่วรรค ดินแดนแห่งความสงบ ท่านทำความพยายาม ท่านไร้เดียงสาเพียงไร ท่านจากอาณาเขตสูงสุดมาอยู่ที่นี้
ท่านเห็นว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างตกต่ำเพียงไร พวกเขาดูเหมือนพ่ออยู่เรื่อยๆ แม้กระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้จักพ่อ
พวกเขาเฝ้าแต่ดูหมิ่นพาหนะของพ่อเช่นกัน พวกเขาหมิ่นชอกกล่าวหาที่ผิดมากมาย และยังกล่าวหาลูกเช่นกัน กฤชณะก็ถูกกล่าวหาด้วย
อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครกล่าวหา กฤชณะได้เมื่อเขาสวยงาม แต่เมื่อ กฤชณะได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด เขาจึงถูกกล่าวหา
ผู้ที่เคยสวยงามได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด เหตุนี้เองเขาจึงถูกกล่าวหา ผู้ที่สวยงามไม่อาจถูกกล่าวหาได้
เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์จากที่บริสุทธิ์ พวกเขาจึงถูกดูหมิ่น ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว มนุษย์ที่นำเสนอไม่เข้าใจสิ่งใด
ผู้คนมากมายสับสน และพูดว่าพวกเขาไม่รู้ว่า นี่เป็นความรู้ประเภทใดกันแน่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พวกเขาได้ลืมไปแล้วว่า
แม่ของบาร์ต กองทัพพิชชัคตีได้ทำอะไรบ้าง แม่ของโลก (จากัดอัมบา) คือ ชีพพิชชัคตี มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่เธอ มีวัดดิลาลาเช่นกัน
มีชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่ชนะหัวใจ มี บราห์มา จากัดอัมบา และลูกๆ กุมารี ยังมีพระดีด้วยเช่นกัน ลูกเป็นเช่นนั้นในทางปฏิบัติ
อนุสรณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก (วัดดิลาลา) คงอยู่มาเป็นเวลายาวนานแล้ว สิ่งนั้นจะถูกทำลาย แล้วลูกจะไปสู่ยุคทอง ที่นั่นไม่มีอนุสรณ์ใด ฯลฯ
ลูกเคยนั่งเช่นนี้เหมือนเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วอย่างแท้จริง และอนุสรณ์ของลูกก็ถูกสร้างขึ้นมาจากหลังจากนั้น
ลูกได้ปกครองอาณาจักรของลูกในยุคทอง และยุคเงิน ต่อมาอนุสรณ์เหล่านั้นก็ถูกสร้างขึ้นมาจากในหนทางปกติเพื่อการกราบไหว้บูชา
ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักบราห์มา วิชณะ และชางกา วิชณะกลายเป็นบราห์มา และบราห์มาก็กลายเป็นวิชณะ นั่นก็ใช้ 84 ชาติเกิด
เวลานี้ลูกกำลังทำความพยายามอีกครั้ง ลูกควรทำตามมาและบาบา ลูกจะกลับมาสวยงามมากตามความพยายามที่ลูกได้ทำ
พ่อกำลังสอนความพยายามที่ง่ายตายแก่ลูก เพื่อให้ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ถ้าลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวานแล้ว
ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกควรระปลูกฝังนิสัยของการตื่นแต่เช้าตรู่ และมีการจดจำระลึกถึง เมื่อสิ่งนี้มั่นคง
ลูกจะมีการจดจำระลึกถึงขณะเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาได้โดยอัตโนมัติ
เราต้องจดจำบ้านที่แสนหวานและอาณาจักรที่แสนหวานของเราเท่านั้น ก่อนอื่นเราจะกลับมาสาโทประธาน จากนั้นก็สาโท ราโจ และทาโม
ไม่อาจมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องสับสน ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ อาหารของเทพบริสุทธิ์อย่างยิ่ง
เราต้องระมัดระวังเกี่ยวกับอาหารเช่นกัน ไม่จำเป็นที่จะลามเกี่ยวกับสิ่งนี้ ประการแรกสติปัญญาเข้าใจว่าต้นเหตุนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง
ประการที่สอง ลูกไม่ควรรับประทานเนื้อสัตว์หรือดื่มเหล้า ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พบว่า เป็นเรื่องยากที่จะรับประทานอาหารที่ไม่มีหอมหรือกระเทียม
พ่ออธิบายว่า ลูกจะไม่รับอาหารที่บริสุทธิ์จากคนอื่น นอกจากบราห์มิน ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ
ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเพียงไร ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากตามนั้น สติปัญญาของลูกต้องเข้าใจว่าลูกจะปกป้องตนเองอย่างไร
และด้วยวิธีการอะไร ลูกต้องทำให้สติปัญญาทำงาน ลูกต้องอยู่ในครอบครัวเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงต้องมีความสัมพันธ์กับครอบครัวทางโลกด้วย
ลูกต้องให้ประโยชน์แก่พวกเขาเช่นกัน ลูกต้องถ้ายทอดสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่พวกเขา พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์! ไม่เช่นนั้น
ลูกจะต้องทุกข์ทนต่อการถูกลงโทษอย่างมาก และสถานภาพของลูกจะตกต่ำ ลูกประกอบด้วยผู้ที่สอพลอด้วยเกียรตินิยม
เวลานี้เป็นเวลาของการสะสาง ปัญชีกรรมบาปของทุกคนจะถูกละล้าง บาบาอธิบายแล้วว่า
ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย สิ่งนี้ใช้ความพยายาม ความรู้่ายตายอย่างยิ่ง
ทั้งละครและต้นไม้อะไรก็เข้าสู่สติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตาม ลูกต้องจดจำพ่อที่แสนหวาน อาณาจักรที่แสนหวานและบ้านที่แสนหวาน
เวลานี้การเล่นกำลังจะถึงจุดจบ แล้วเราต้องกลับบ้าน ทุกคนต้องทิ้งร่างเก่าและกลับบ้าน จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง ลูกๆ
ดวงวิญญาณจะทิ้งร่างของลูกขณะที่นั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงเช่นนั้น แล้วลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับไป นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่ง
เวลานี้ลูกกำลังฟังเป็นการส่วนตัว และผู้อื่นจะได้ยินจากเทพ สักวันหนึ่ง แน่แน่นอนว่าผู้คนจะเห็นและได้ยินความรู้ี้จากโทรทัศน์
ทุกสิ่งจะเกิดขึ้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับผู้ที่มาล่าช้า ลูกๆ ผู้ที่คงความกล้าหาญจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ จะมีการเตรียมการ
จะมีผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีเช่นกัน จะมีเครื่องอำนวยความสะดวกเหล่านั้นทั้งหมด เพื่อความก้าวหน้าของลูกๆ ใครที่ต้องการก็สามารถนำไปใช้ได้
เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว ผู้ที่เป็นของอิสลามจะไปทุกที่ในตอนเช้าตรู่และปลูกทุกคนว่า “จงตื่นขึ้นมาและจดจำอัลล้าห์
เวลานี้ไม่ใช่เวลาของการหลับนอน” ในความเป็นจริงแล้ว สิ่งนี้อ้างอิงถึงเวลาปัจจุบัน จงจดจำอัลล้าห์
เพราะลูกได้รับอำนาจปกครองอาณาจักรแห่งดินแดนสุชาวดี ดินแดนสุชาวดีคือ สวนดอกไม้ พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลง
ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพในทางปฏิบัติด้วยการจดจำพ่อ การฝึกที่จะตื่นแต่เช้าตรู่ นั้นดีมาก บรรยายาศีในตอนเช้าตรู่ดีมาก
เวลาเช้าเริ่มตั้งแต่หลังเที่ยงคืน เวลาตี 2 ถึงตี 3 เป็นช่วงเวลาเช้าตรู่แห่งน้ำทิพย์ ลูกควรตื่นแต่เช้าตรู่ และจดจำดินแดนแห่งความสงบ
และดินแดนแห่งความสุข อังชะ
ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่, พ่อ บัพดาดา
พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จออยู่ในการจดจำระลึกถึงพอ และรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ ะมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ทำตามมาและบาป และทำความพยายามที่จะกลับมารับรู้
2. จงตื่นแต่เช้าตรู่ และจดจำพอที่แสนหวาน และอาณาจักรที่แสนหวาน
สะสางบัญชีกรรมของลูกทั้งหมดในเวลาของการสะสางนี้ด้วยการจดจำระลึกถึงพอ